

*Gaude, Mater Polonia,
Prole fecunda nobili,
Summi Regis magnalia
Laude frequenta vigili.*

*Cuius benigna gratia,
Stanislai Pontificis
Passionis insignia
Signis fulgent mirificis.*

*Hic certans pro iustitia.
Regis non cedit furiae:
Stat pro plebis iniuria
Christi miles in acie.*

*Tyranni truculentiam,
Qui dum constanter arguit.
Martyrii victoriam
Membratim caesus meruit.*

*Novum pandit miraculum
Splendor in sancto certus,
Redintegrat corpusculum
Sparsum caelestis medicus.*

*Sic Stanislaus pontifex
Transit ad caeli curiam,
Ut apud Deum opifex
Nobis imploret veniam.*

*Poscentes eius merita,
Salutis dona referunt:
Morte praeventi subita
Ad vitae portum redeunt.*

*Cuius ad tactum anuli
Morbi fugantur turgidi;
Ad locum sancti tumuli
Multi curantur languidi.*

*Surdus auditus redditur,
Claudis gressus officium,
Mutorum lingua solvitur
Et fugatur daemonium.*

*Ergo, felix Cracovia,
Sacro dotata corpore,
Deum, qui fecit omnia,
Benedic omni tempore.*

*Sit Trinitati gloria,
Laus, honor, iubilatio:
De Martyris victoria
Sit nobis exsultatio.*

*O ciesz się, Matko Polsko, w sławne
Potomstwo płodna! Króla królów
I najwyższego Pana wielkość
Uwielbiaj chwałą przynależną.*

*Albowiem z Jego łaskawości
Biskupa Stanisława męki
Niezmierne, jakie on wycierpiał,
Jaśniej cudownymi znaki.*

*Potykał się za sprawiedliwość.
Przed gniewem króla nie ustąpił:
I staje żołnierz Chrystusowy
Za krzywdę ludu sam do walki.*

*Ponieważ stale wypominał
On okrucieństwo tyranowi,
Koronę zdobył męczennika,
Padł posiekany na kawałki.*

*Niebiosa nowy cud działały,
Bo mocą swą Niebieski Lekarz
Poćwiartowane jego ciało
Przedziwienie znowu w jedno złączył.*

*Tak to Stanisław biskup przeszedł
W przybytki Króla niebieskiego,
Aby u Boga Stworzyciela
Nam wyjednywać przebaczenie.*

*Gdy kto dla zasług jego prosi,
Wnet otrzymuje zbawcze dary:
Ci, co pomarli nagłą śmiercią,
Do życia znowu powracają.*

*Choroby wszelkie pod dotknięciem
Pierścienia jego uciekają.
Przy jego świętym grobie zdrowie
Niemocnych wielu odzyskuje.*

*Słuch głuchym bywa przywrócony,
A chromy kroki stawia rażno.
Niemowom język się rozwiązał,
W popłochu szatan precz ucieka.*

*A przeto szczęsny ty, Krakowie,
Uposażony świętym ciałem,
Błogosław po wsze czasy Boga,
Który z niczego wszystko stworzył.*

*Niech Trójcy Przenajświętszej zabrzmi
Cześć, chwała, sława, uwielbienie,
A nam tryumfy męczennika
Niech wyjednają radość wieczną.*